

30ste zondag door het jaar

Marcus 10, 36-45

Toen ik het evangelie van vandaag las zei ik tegen mijzelf: “ik moet dankbaar zijn dat ik nog kan zien. Ik dacht aan vele mensen die helemaal niet kunnen zien. In Nederland is het misschien wat minder erg, want gehandicapten worden goed verzorgd en geholpen om zelfstandig te zijn. Maar wat zou er gebeuren in arme landen? Blinden en ook andere gehandicapten zijn echt afhankelijk van andere mensen. Velen van hen worden niet goed verzorgd. Zelfs worden zij uit het samen leven verbannen.

Het verhaal dat wij net hoorden geeft ons een beschrijving van wat er destijds met blinden gebeuren. Een ding dat zij konden doen was bedelen. Zij kregen beslist een slecht stigma omdat zij als nutteloos werden beschouwd. Hun status als gemarginaliseerden werd nog verergerd door het Joodse geloof dat handicaps door zonde werden veroorzaakt. Bartimeüs zat langs de weg te bedelen. “Langs de weg zitten” is een beeld voor de marginale positie van hem in de maatschappij. Hij hoorde letterlijk en figuurlijk niet “op de weg”. Dus Bartimeüs was een randfiguur tussen anderen mensen.

Het evangeliieverhaal van vandaag plaatst Bartimeüs als centrale figuur van wie wij kunnen leren hoe wij in het proces van geloof in God zitten. Bartimeüs is blind. Maar hij ziet meer dan veel mensen om Jezus heen. Bartimeüs beseft wie Jezus echt is. Hij gelooft in Jezus want hij kent Jezus meer dan andere mensen. Voor Hem is Jezus niet alleen degene die uit Nazareth komt. Daarom schreeuwt hij: Jezus, Zoon van David, terwijl mensen om hem heen niet echt weten wie Jezus is. Hij stelt zijn vertrouwen op Jezus. Jezus geeft hem het zicht in de ogen weer. Jezus wordt zijn Redder. Niet alleen de Redder van zijn ogen, maar de Redder van Bartimeüs helemaal. In het evangelie is blind zijn meer dan een lichamelijke handicap. Het betekent ook dat mensen blind zijn met gezonde ogen, in de betekenis dat mensen niet willen zien of niet kunnen zien. Blind zijn kan een beeld zijn dat iemand geen uitweg meer ziet of geen inzicht heeft.

Bartimeüs leert ons om Jezus dieper te zien dan wat onze fysieke ogen kunnen zien. Deze reddende ontmoeting met Jezus laat ons zien dat het God is die als eerste het initiatief neemt om ons te benaderen. Hij had Bartimeüs gezien voordat Bartimeüs Hem heeft kunnen zien. Maar dit verhaal leert ons ook dat Gods redding kan gebeuren als wij een positieve reactie geven op Zijn verlossende genade. Het roepen van Bartimeüs klinkt

dan als een geloofsbelijdenis. Hij blijft schreeuwen ook al vragen de mensen hem om ermee te stoppen.

Wie is Jezus in ons leven? Blijven wij in Hem geloven ook al lacht de wereld om ons geloof? Zijn wij net als Bartimeüs mensen die altijd Gods Naam aanroepen in onze hulpeloosheid? Jezus komt naar ons toe en Hij wacht op ons om ook naar Hem toe te komen. De Blinde Bartimeüs inspireert ons hoe wij tot geloof in God komen. Hij werpt zijn mantel af, het symbool van een loslaten van wat voor hem belangrijk is. Mogen wij ook worden aangeraakt en genezen door Gods aanwezigheid en door zijn bemoedigend woord. Moge God ons zijn kracht schenken zodat wij, zoals Bartimeüs, Hem kunnen volgen en ons leven een getuigenis mag zijn van zijn grote daad.

Pastor Simon Taa o.carm.